

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
30.04.	NED	3. USKRSNA NEDJELJA	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Josip Račan (5. god) 11.00 – Župna sv. Misa / PREDSTAVLJANJE PRVOPRIČESNIKA 17.00 – VJENČANJE: Marijan Rengel – Martina Šklebar 19.00 + Vladimir Randelj
01.05.	PON	Sv. Josip Radnik	09.00 + u čast Sv. Josipa 11.00 – Sv. Misa / Proštenje: Novo Virje
02.05.	UTO	Sv. Atanzije	15.00 – VJERONAUKE ZA KRIZMANIKE 19.00 + Stjepan Matonićkin (40. god) 19.30 – sastanak s roditeljima prvopričesnika
03.05.	SRI	SV. FILIP I JAKOV Našašće Sv. Križa	18.00 (Sv. Misa na groblju u Virju/proštenje): + obit. Herman i Šklebar
04.05.	ČET	SV. FLORIJAN	15.00 – VJERONAUKE ZA PRVOPRIČESNIKE 19.00 + Ivka, Marica i Ivan Prstec (*proslava zaštitnika vatrogasaca)
05.05.	PET	Sv. Hilarije PRVI PETAK	15.00 – VJERONAUKE ZA KRIZMANIKE 19.00 – KUMULATIVNA: Marko, Terezija i rodit. Gregurić; Katarina i Josip Ištvančić; Nikola, Kata, Vjeran i obit. Pavić; Magdalena, Ivan i obit. Matonićkin; Ljuba Hajdinjak; Ana i Jakob Varga; na nakanu
06.05.	SUB	Sv. Irenej PRVA SUBOTA	07.00 + Ana i Martin Krznarić 15.00 – VJENČANJE: Dražen Kovačev – Jelena Vidović
07.05.	NED	4. USKRSNA NEDJELJA „Dobar Pastir“	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Antun, Klara i obit. Magdić, Mirko Račan 09.30 – Sv. Misa (Šemovci/proštenje - Križevo): + obit. Bogdan, Franjo i Ana Vinković 11.00 – Župna sv. Misa 19.00 + Ivan Dragica (god.) i obit. stablo

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. MARTINA BISKUPA - VIRJE

broj 23

godina VII.

TREBAMO LI NEDJELJU?

Lk 24, 13-35

Budući je naš Gospodin Isus Krist uskrsnuo u jutro prvoga dana po židovskoj suboti, taj su dan prvi kršćani slavili na poseban način. Nedjelja koja slijedi nakon subote jest dan dovršenja svega onoga što je Bog stvorio i učinio. Nedjelja kao blagdan uskrsnuća Kristova je dan "novoga stvaranja" u vodi i u Duhu Svetom, i mi smo povezani s Isusom Kristom i imamo udjela u njegovoj smrti i njegovu uskrsnuću.

Za kršćane prvih stoljeća bila je bitna potreba, jedno "egzistencijalno pitanje" kao kršćana, svake nedjelje zajedno dolaziti, slušati Riječ Božju i slaviti Euharistiju. Bez nedjelje – to je bilo njihovo čvrsto osvjedočenje-ti ne možeš trajno biti kršćanin. Toga su se prvi kršćani držali nasuprot tadašnjem socijalnom i političkom okruženju, čak u vremenima progonstva do mučeništva. Nedjelja u početku još nije bila državni blagdan. Tek je 321. godine kao takva bila priznata i obvezujuća, a uveo ju je car Konstantin. Ipak, svi oni koji su vjerovali u Isusa Krista a morali su po danu raditi, tražili su od države dopuštenje da mogu sudjelovati na svetoj misi. Tek kasnije dolazi do priznanja sa strane države da taj dan postane slobodan dan i da bude dan obnove i tjelesnog počinka.

Nedjelja je kršćanski prablagdan, svaka nedjelja je mali Uskrs. Prvi kršćani trebali su taj dan jednostavno iz razloga, da jačaju svoju vjeru i da nju prodube. Željeli su ispovijediti vjeru u Isusa Krista koji je uistinu uskrsnuo!

A kako je danas? Trebamo li nedjelju? Na koji način trebamo nju? Da, mi smo zahvalni, da većina od nas ne mora nedjeljom raditi, izuzevši važne i nezamjenjive službe u obitelji, poljodjelstvu i mnogim stručnim grupama. S pravom postoji "Savez za slobodnu nedjelju" koji želi očuvati vrijednost nedjelje kao dana slobodnog od rada, dana obnove, te obiteljskog i prijateljskog zajedništva. Je li to sve? Ako bi tako bilo, tada mi ne bismo trebali danas biti ovdje u crkvi na slavlju smrti i uskrsnuća Isusa Krista u svetoj Euharistiji! Tada bi bilo dovoljno, jednostavno se držati toga "biti slobodan od rada" i ništa više.

Ali ne primjećujemo li, da bi takvom stavu nedjelje konačno nešto bitno nedostajalo? Bila bi gotovo izgubljena "duša nedjelje", njezin pravi smisao koji je shvatljiv samo iz kršćanske vjere. Stoga postoji izričita, gotovo stroga obvezujuća zapovijed Crkve, slaviti nedjelju, i doduše na prvom mjestu po slavljenju svete mise. To ne smijemo činiti iz prisile nego nedjelju prihvatiti kao dar. Da, nedjelja bi trebala za svakoga od nas biti kao nutarnja potreba ispovijediti Isusa Krista u njegovoj Crkvi. Svi trebamo nedjelju kao "Dan Gospodnji"! Samo pod tom pretpostavkom ona je također "Dan ljudi". Taj se dan može razumjeti samo u svjetlu Uskrsnulooga; samo iz radosti Uskrsnulooga sposobni smo za ljubazni susret u našim obiteljima i prijateljskim i poznanničkim krugovima. Samo u jedinstvu s Isusom Kristom naš život dobiva pravac i nadu dovršenja u blaženstvu. Svaka nedjelja je uistinu dan veselog klicanja i radosti! Aleluja!

Tako smo pozvani – iz nedjelje u nedjelju – kao zajednica onih koji vjeruju u Isusa Krista sudjelovati u radosti uprisutnjenja Isusove smrti i uskrsnuća u žrtvi svete mise i s Isusom u svetoj pričesti držati uskrsnu gozbu! Sasvim je sigurno da je od toga dana obasjan cijeli naš tjedan, i mi se nadamo da ćemo jednom smjeti ući u sreću vječnoga dovršenja kod Boga, u njegovu slavu.

fra Jozo Župić

POTISNUTE EMOCIJE

- dio 2. -

Tri primjera iz svakodnevice

Jedna mlada žena mi je pričala da je svaki put kada bi joj pobjegao autobus bila ljuta na Boga i optuživala Ga kako Ga nije briga za nju. Toga osjeća se zapravo jako sramila i bojala jer je shvaćala njegovu iracionalnost. Nije ga ipak znala pokazati jer je bila naučena da uvijek bude draga i dobra djevojka. Naučila je da se ne smije nikada ljutiti a još manje to pokazivati prema van. Ljutnja se ipak pojavljivala i to „samo“ zbog toga što je njezin otac „otputovao“ u ranom djetinjstvu i nikada se više nije vratio. Nosila je u sebi ogromnu količinu žalosti što ju je ostavio, što mu nije bila važna. Nije znala u biti, na što se ljuti. No, otkako je u njezinom srcu mjesto oca zauzeo Bog, svaki put kada bi je netko napuštao, kada je ostajala sama ili kada bi joj pobjegao autobus – bila je ljuta na Boga. U školi je bila ljuta na Njega što joj nije dao sposobnosti da bude najbolja učenica i zbog toga je bila ljubomorna na svoju kolegicu iz klupe koja je bila odlikašica. Imala je puno zamjerki upućenih Bogu, a zapravo je u sebi gušila ljutnju prema majci koja je od nje stalno tražila što bolje ocjene i da postane „genijalka“. Uspjeh kćeri trebao je biti kompenzacija za njezin neuspjeli brak. „Neuspjeli“ roditelj želio je imati makar satisfakciju kroz uspjehe u obrazovanju svoga djeteta. Majka nije bila zadovoljna s kćeri, kći nije bila zadovoljna sobom, a nije mogla nositi sve to nezadovoljstvo na svojim leđima i zato se smrtno ljutila na Boga.

Jedan stariji muškarac žalio se kako ga silno iritiraju „promjene boja“ kod političara. Nije mogao podnijeti kada bi neki političar mijenjao stranku samo zato da dobije veću podršku i izvuče više koristi. Kada bi čuo takvo nešto, oblijevao ga je hladni znoj i žestoko je psovao. Nakon toga, kada bi emocije splasnule, bio je silno iznenađen svojom reakcijom i iskreno je žalio. Pokazalo se ipak da je zapravo bio ljut na nešto sasvim drugo. Nije se mogao pomiriti s odlaskom supruge koja ga je ostavila s dvoje djece i otišla s bogatijim muškarcem. Stranačka „prijevera“ odmah ga je podsjećala na prijeveru njegove supruge i zbog toga nije umio suzdržati ljutnju kada bi dopirale do njega takve vijesti.

U jedan ženski red dolazio je imati svetu misu jedan svećenik koji je bio alkoholičar. Tri časne sestre posebno su zbog toga trpjele. Konačno, kada više nisu znale kako mu pomoći i naći izlazak iz tako teške situacije, pobunile su se i počele tražiti od časne majke da traži promjenu dužnosti za toga bolesnog i usamljenog svećenika koji se trudio, koliko je samo mogao osloboditi se od te ovisnosti, ali nije uvijek uspijevao. No, pokazalo se da su „pobunjenice“ imale nešto zajedničko: sve tri su imale očeve alkoholičare koji su ozbiljno zanemarivali svoje roditeljske obveze.

Tridesetogodišnja žena ispričala mi je kako je u ranoj mladosti željela postati redovnica ali majka joj to nije nikako dopuštala. Popustila je i ostala kod kuće, gušeći u sebi ljutnju i na samu sebe i na majku jer nije imala snage i nije znala kako joj se suprotstaviti. Nakon nekog vremena, primijetila je da prilično burno reagira i ljuti je kada vidi časne sestre i svećenike koji „rade stvari koje nisu bile povezane s njihovim pozivom“. Ta ljutnja trajala je sve dotle dok nije priznala pred Isusom da je u stvari ljuta sama na sebe, zbog toga što „nije na mjestu na kojemu je željela biti“.

--- nastavak u sljedećem broju Župnog listića ---

*Nemoj nikome činiti nikakvo zlo, već svima
najviše što možeš čini dobro.*

— Sv. Petar Fourier (1565. – 1640.)

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora; **Subota:** čišćenje crkve; **Nedjelja:** „Martinci“

DOLAZAK DJECE NA SVETE MISE: djeca od prvog do osmog razreda trebaju dolaziti na Svete Mise nedjeljom i blagdanima. Iza svake Svete Mise bilježićemo djecu koja dolaze. Uvjet za primanje sakramenata Prve Svete Pričesti a tako i Krizme je da od prvog razreda svake nedjelje dolaze.

PLANIRANJE KRŠTENJA I VJENČANJA: svi koji planiraju tražiti krštenje i vjenčanje u našoj župi kao naši župljani, molimo vas da nikakve datume ne planirate ili bilo što drugo dogovarate nego li se prvo javite u župni ured. Zaručnici prije nego li se prijavljujete na zaručnički tečaj morate se javiti župniku da bi ste dobili prijavnicu. U našoj župi krštenja i vjenčanja redovito su subotom poslije podne ili po dogovoru sa župnikom.

NEDJELJA DOBROG PASTIRA: u našoj župi gosti će biti Dominikanci.

KOLEKTA ZA BOGOSLOVE: iduće nedjelje iza Sv. Mise skupljamo svoj dar za dominikanske bogoslove.

SASTANAK S RODITELJIMA PRVOPRIČESNIKA: u utorak 02.05. 2017. u 19.30h je sastanak s roditeljima **Prvopričesnika** (vjeronaučna dvorana). Obavezno neka dođu roditelji.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar, a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.

Levak, Lugarićeva 12
Junković, Bjelovar
Društvo žena Šemovci
Herman, Vrbas 2
Jukić, F. Fanceva 16
Gavrić, Lj. Gaja 121
Šobak, Trnovac 3